

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 62. Quid notandum sit circa tempus bimestris, quod conceditur conjugatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

§. 17. Morte dissolvitur Matrimonium etiam consummatum, unde si unus conjugum ante mortuus resurgeret, non amplius essent conjuges, & si esse vellent, de novo foret contrahendum, S. Th. ex 1. ad Corinth. 7. v. 39. Si dormierit vir ejus, liberata est à lege viri. Idem docent Theologi communissimè cum Gob. tr. 10. num. 160 & ratio à priori est, quia mens contrahentium fuit obligare se, usquedum alteruter moreretur, nec extendebatur ad casum miraculosum, qui probabiliter prævideri non poterat.

Quid dicendum sit, si contrahentes intendunt Matrimonium indissolubile, & expressè solent Sacramentum, dixi l. 6. p. 1. à n. 72. An autem ratio Sacramenti sit reipsa separabilis à ratione contractus matrimonialis inter fideles, dicitur hic à n. 275.

§. 62. Quid notandum sit circa tempus bimestris, qui conceditur conjugatis. R. §. 1. Cap. Ex publico, De concub. conjug. conceduntur duo menses conjugibus ante consummatum Matrimonium pro deliberatione, an velint Religionem ingredi. Hoc tamen non obstante uterque primo illo bimestri licitè petit debitum, quod alter etiam licitè negat, si velit uti jure sibi concessio. Inteligitur autem bimestre ante ingressum in Novitiatum. Quòd si ultra bimestre maneant sine consummatione Matrimonii, manent liberi ad ingressum, etiamsi illicitè negassent sibi debitum, Sanchez Laym. Gob. tr. 10. n. 689. Si autem alteruter ingrediatur, alter expectare debet professionem alterius, antequam contrahat cum alio, & secutà professione Matrimonium ratum planè dissolvitur, uti dictum est in l. 1. §. 17. de Matrim. 412.

S 2

§. 2.

Handwritten text on the book's spine, including the words "mor", "audi", "Crox", and "VIII".

420. §. 2. *Navarr. Angel. Cón. Hurtad. Laym. Casp. Perez, Spor. n. 252.* probabiliter dicunt privilegium illud concedi tantum conjugii, qui cogitat vel deliberat de statu religioso, ideoque si nollet ingredi, putant teneri reddere debitum, quia Canones tantum permittunt cogitanti ingredi, & in favorem Religionis: sed valde probabiliter contradicunt *S. Th. S. Bonav. Sanch. l. 2. d. 24. q. 5. Pont. Dian. Tambur. Avers. q. 21. f. 6. Burgh. cent. 1. cas. 17.* quia quamvis de facto nil cogitet de Religione, posset interea mens illa incidere, & nunc utitur tempore sibi concesso; electio autem status religiosi conceditur *Cap. Ex publico*, non tantum pro illo bimestri, sed etiam post illud, quamdiu Matrimonium non est consummatum, *Cón. Krim. n. 463.*

421. §. 3. Si vir ante evolutum bimestre vi obtineat copulam, graviter peccat, non contra castitatem, sed justitiam. Putant autem *S. Anton. Sot. & alii* uxorem tum non posse ingredi Religionem, nam si ideo permittit post Matrimonium ratum, quia hoc dissolvetur per professionem, sicque poterit vir ducere aliam, hoc autem jam fieri non poterit, quia secundum dictum *n. 282. & n. 402.* Matrimonium consummatum est, & factum omnino indissolubile. *Abb. Silv. Palud. Arm. Laym. Spor. n. 252.* & alii probabiliter dicunt posse profiteri in Religione inter viduas vel conjugatas, non vi privilegii, quod concessum est Matrimonio rato, sed quia vir talis tenetur reparare damnum causatum, ergo tenetur consentire, ut mulier profiteatur, quod damnum aliter reparari non potest. Quod admittunt etiam *Ledesin. Sanch. Avers. q. 23. f. 10.* contra *Silv. & Arm.* quamvis sola metu gravi

set coacta, quia ipsa ob alterius scelus non debet
privari jure suo, neque ille ex suo scelere repor-
tari jus retinendi hanc uxorem: quod autem
usque ad mortem professæ manere debeat tan-
quam coelebs, imputet suo sceleri, quo injustè
consummavit hoc suum Matrimonium. Si ta-
men mulier facta esset gravida, putat *Krim. num.*
465. per accidens impediri ab ingressu Religio-
nis, quia recta educatio prolis vix fieri poterit
sine matre.

§. 4. Si conjux tantùm ideo eligat Religio- 427
nem, quia alter ei displicet, secundùm *Tamb. &*
Spor. non peccat, quia utitur jure suo: nec refert,
quod alter fortè patiatur gravia incommoda,
si quod v. g. difficulter inveniet novum ma-
ritum, id enim non tollit jus alterius, & uter-
que contraxerat cum implicita illa conditione,
habebatque uterque parem potestatem resilien-
di, unde nulla fit injuria alteri, sed nec charitas
obligat ad cavenda damna alterius cum gravi
suo incommodo.

§. 5. *Scot. Caj. Angel. Pont. l. 6. c. 12. n. 5. alii-* 428
que dicunt, eum non peccare, qui voto castitatis
vel Religionis obstrictus in Matrimonium, in-
tendens intra bimestre Religionem ingredi,
quia utitur jure suo. E contra peccare mortali-
ter dicunt *S. Anton. Silv. Sor. Henric. Côn. Sanch. l.*
1. d. 43. n. 7. Castrop. d. 4. p. 2. aliique cum Aver-
sq. 10. f. 4. Mastico n. 91. tum quia decipit al-
terum in re gravi, valde molesta, & communi-
ter multum damnosa, tum ob alias rationes, ob
quas dixi n. 194. illum peccare mortaliter, qui
contrahens sponsalia vult, aut post sponsalia vo-
vet ingredi Religionem, & in Matrimonium
cum animo ingrediendi. An autem ille, qui ante

vel post Matrimonium ratum vovit castitatem, possit primo bimestri reddere debitum, dixi n. 361.

424. §. 6. Illicitum est viro ante consummationem Matrimonii rati invitâ conjuge suscipere sacros Ordines. *Nec obstat*, quod secundum jam dicta conjux ante consummationem possit invito altero transire ad Religionem, nam dispar est ratio, tum quia professio dirimit Matrimonium ratum, non item Ordo sacer, uti declaravit *Johannes XXII.* in Extrav. *Antiquæ*, tum etiam, quia utrique conjugi est æqualis potestas ad Religionem, non autem ad Ordinem, *Castrop.* d. 3. p. 6. §. 11. n. 7. notans cum *Sanch. & Gut.* non sufficere dissimulationem, sed requiri expressam licentiam, ut vir ante vel post consummatum Matrimonium possit suscipere Ordines.

425. §. 7. Copula, quæ præcessit Matrimonium, non consummat illud, uti dictum est n. 278. hinc uterque adhuc primo bimestri potest Religionem ingredi, *Gob.* n. 690. Quando nam autem Matrimonium consummetur, dixi à n. 278. Quid autem censendum sit in dubio, an Matrimonium sit consummatum, item si vir affirmet, & mulier neget, vel contra, dixi n. 283.

426. Q. 63. Quid præterea sit addendum circa divortium. §. 1. Divortium, undè dicatur, dixi n. 7. Possit autem fieri divortium, definit *Trid.* cujus verba retuli n. 12. Christus ipse *Matth.* 5. & 19. statuit uxorem sic dimitti posse propter fornicationem, per quam intelligitur adulterium: & idem statuitur Jure canonico *Cap. significasti. Cap. Gaudemus. Cap. Ex litteris.* De divortiis ac alibi sæpe. Imò id ob causam adulterii de Jure naturæ esse & semper fuisse docent gravissimi *AA.* cum *Avers.* q. 23. l. 1. §. 2.